

Halina Wojciechowska

Pławniowice, pow. Gliwice. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 3, 379-381

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w części północnej - fragment narożnika. Pomiędzy murami, we wnętrzu budynku, odsłonięto fragment posadki wykonanej z kwadratowych, słabo wypalonych płytek ceramicznych.

ad. 2 - Na sewnątrz budynku, zarówno w północnej jak i południowej części wykopu, natrafiono na szkieletowy omentarsz. Odkryto ogółem 30 szkieletów lub ich fragmentów. Część północna omentarsza zawierała tylko jedną warstwę szkieletów, w części południowej, zapewne znacznie dłuższej użytkowanej, wystąpiło kilka warstw oraz odsłonięto dwie kamienne płyty grobowe. Przy jednym ze szkieletów znaleziono monetkę - denar jagielloński z drugiej połowy XIV wieku.

Odkryte w czasie badań materiały: fragmenty naczyń, monety - pochodzą z okresu XIV-XVII/XVIII w.

PIOTRAWIN, pow. Opole Lubelskie   patrz wczesne średniowiecze

PŁAWNIOWICE, pow. Gliwice   Muzeum w Gliwicach

Stanowisko 6

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska.
Finansowało Muzeum w Gliwicach. Drugi sezon badań. Osada z okresu halstackiego kultury łużyckiej i grodzisko średniowieczne.

Stanowisko znajduje się we wschodniej części wsi, na cyplu kształtu trójkątnego, którego wierzchołek, skierowany na północ, wrzyna się w starorzeczne Kłodnicy, a podstawa przechodzi w płaskowyż.

Celem badań było wyjaśnienie charakteru osadnictwa występującego na obiekcie oraz uchwycenie południowego jego zasięgu. Założono dwa główne wykopy, poprowadzone po osi wschód-zachód i północ-południe, usytuowane we wschodniej i południowej części obiektu. Dały one profile ciągłe o długości 35 m i 20 m. Ponadto założono 13 wykopów kontrolnych.

Wykop we wschodniej części cypla pozwolił na uchwycenie wału o konstrukcji gliniano-kamiennej, wykonanego z chaotycznie układanych kamieni wapiennych - o szerokości 3 do 3,20 m. Lico wewnętrzne wału znajdowało się w odległości około 6 m od wschodniego stoku cypla. Na powierzchni konstrukcje kamienne nie są widoczne, zostały one bowiem rozebrane w XIX wieku i użyte do celów budowlanych.

W wykopie południowym także natrafiono na wał gliniano-kamienny, który sanyał grodzisko od strony południowej. Przebieg wału w kierunku wschód-zachód udowodniono poprzez zakładanie wykopów kontrolnych. Układ warstw ziemi zaobserwowany na profilach zdaje się wskazywać na istnienie fos suchych, przebiegających od lica wewnętrznego wału do środka grodu.

Gród średniowieczny zajmował obszar około 2 ha. Bronił pryszczałnie przejścia przez bagna na drodze między Rudnem a Tosskiem. Jego upadek należałoby wiązać z przemarszem wojsk duńskich, które, jak wskazują dokumenty historyczne, zniszczyły kościół farny w Pławniowicach.

Budowa grodu średniowiecznego zniszczyła osadę kultury łużyckiej z okresu halstackiego. Osada zajmowała dużo większą przestrzeń, niż gród, rozciągając się znacząco w kierunku południowym. W czasie tegorocznych badań natrafiono na obiekt kultury łużyckiej o znacznych rozmiarach. Przyszłe badania pozwolą na wyjaśnienie jego funkcji i zasięgu.

We wszystkich 15 wykopach wystąpiły znaczne ilości fragmentów ceramiki żuzyokiej z okresu halstaackiego, głównie garnków i naczyń sasobowych, a także talersy sдобionych ornamentem palcowym. Natrafiono również na fragmenty naczyń średniowiecznych i nowożytnych, bogato sдобionych i z polewami. Nielicznie wystąpiły zabytki żelazne. W obiekcie żuzyokim znalazł się przęślik gliniiany dwustożkowaty.

PORZECZE, pow. Sławno
Stanowisko 2

patrs okres halstaacki

PSZOZYNA

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Katowicach

Badania prowadziła mgr Wanda Galasińska-Hrebenda.
Finansował WKZ w Katowicach. Pierwszy sezon badań.
Zamek średniowieczny i nowożytny, osadnictwo z
XIII wieku.

W czasie prowadzenia robót kanalisacyjnych natrafiono na wątki starych murów. Po przystąpieniu do prac wykopaliskowych założono 8 wykopów różnych wymiarów uzależnionych od układu murów.

Archeologicznie najciekawszy okazał się wykop nr I przy narożniku południowo wschodnim dzisiejszego samku. Odsłonięto tu kamienne fundamenty w rsucie poziomym - kwadratowe, stanowiące prawdopodobnie podstawę drewnianej wieży, datowanej na XIV-XV w. Pod fundamentami zalegała osadnicza warstwa z XIII wieku złożona